

РЕШЕНИЕ

№ 6250

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **10926** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл. във вр. с чл.1,ал.1 от Закон за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на юридическото лице [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез процесуален представител адв. Ив. И. срещу Агенция "Пътна инфраструктура" [населено място] /А./ с искане да се осъди последната да му заплати сумата от 400,00лв., представляваща заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по нахд № 267/2019г. по описа на районен съд /РС/ Е. П., с решение по което е отменено Наказателно постановление /НП/ №5 от 15.08.2018г., издадено от директора на Областно пътно управление [населено място] - А.. Сумата се претендира ведно със законната лихва, считано от деня на подаване на исковата молба - 06.11.2020г .. Претендира се и присъждане на направените в това производство разноски.

В съдебно заседание ищецът не се представлява.С молба от 28.10.2021г. процесуалният представител предлага да се даде ход на делото в негово отсъствие и да се уважи исковата претенция.

Ответникът, чрез процесуален представител - ст.юрисконсулт Г.Н. моли съда да приеме, че исковата молба е неоснователна, поради това, че не са представени доказателства за заплатен адвокатски хонорар и за участие на упълномощен адвокат в производството пред РС Елин Пелин.Прави възражение за прекомерност на претендирания размер на адвокатския хонорар с исковата молба и на този в

настоящото производство.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура /СГП/- прокурор Кирил Димитров - изразява становище за уважаване на предявения иск съобразно доказания размер.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

С Наказателно постановление /НП/ № 5/15.08.2018г. на директора на Областно пътно управление [населено място] - А. на [фирма] [населено място], на основание чл.54, ал.1 във вр. с чл.53, ал.1 от Закона за пътищата /ЗП/, е наложена имуществена санкция в размер на 1000,00 лв. за извършено нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б."б" и "в" от ЗП.

НП е оспорено от [фирма] [населено място] и въз основа на жалбата е образувано нахд № 267/2019г. по описа на РС Елин Пелин.В производството пред РС Елин Пелин от [фирма] [населено място] са представени договор за правна помощ и пълномощно за адв. Ив.И. за процесуално представителство по нахд №267/2019г. по описа на РС Елин Пелин. В договора е посочен договорен и заплатен /в брой/ адвокатски хонорар в размер на 400,00 лв. за адв. И.. Адв.И. е представлявала дружеството в съдебното производство - съдебно заседание, проведено на 05.11.2019г.. С решение от 30.12.2019г., постановено по нахд № 267/2019г. по описа на РС Елин Пелин, влязло в сила на 01.07.2020г., наказателното постановление е отменено.

Съгласно чл.63, ал.3 от ЗАНН, ред. ДВ бр.94/29.11.2019г., в сила от 03.12.2019г., в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съдебното заседание, в което нахд № 267/2019г. по описа на РС Елин Пелин е обявено за решаване, е проведено на 05.11.2019г.. Към 05.11.2019г. нормата на чл.63, ал.3 от ЗАНН не е била част от действащата нормативна уредба.

Когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, ЗОДОВ не се прилага /чл.8, ал.3 от закона./В ЗАНН /приложима ред. ДВ бр.63/2017г./ и в НПК, към който препраща закона не е предвидена възможност за осъждане на държавата да заплати на признатия за невиновен за извършване на административно нарушение направените от него разноски, включително и адвокатски хонорар във връзка със защитата му пред съда, поради което разпоредбата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ в случая е приложима.

В разпоредбата на чл.203 от АПК е уредена възможността гражданите и юридическите лица да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно изискванията на чл.205 от АПК иски за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Агенция "Пътна инфраструктура" [населено място] е юридическото лице, в чиято структура е органът, от чиито незаконосъобразен акт се претендират вредите.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Отговорността по ЗОДОВ се отличава от общата деликтна отговорност само по

отношение на деликвента и на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. Отклонения от общия състав на деликтната отговорност по отношение на противоправността, вината и вредите в ЗОДОВ не са уредени.

Отговорността на държавата по предвидения в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ ред се реализира при кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт /т.е. акт, отменен по съответния административен или съдебен ред/, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Липсата, на който и да е от посочените три елемента на фактическия състав води до неоснователност на претенцията.

В конкретния случай е налице отменен по съдебен ред административен акт - НП № 5/15.08.2018г. на директора на О. - С., с влязло в законна сила съдебно решение на 01.07.2020г.. НП е отменено с помощта на адвокатската защита, осъществена от адв. И., за която [фирма] [населено място] е заплатило хонорар. Платеният за адв. И. хонорар в размер на 400,00 лв. представлява имуществена вреда. Тази вреда е в пряка причинна връзка с отменения като незаконосъобразен административен акт, тъй като жалбоподателят по нахд № 267/2019г. по описа на РС Елин Пелин не би потърсил адвокатска помощ, ако срещу него не е издаден акт, увреждащ неговите законни права и интереси. Следователно потърсената адвокатска помощ и платения адвокатски хонорар са пряка и непосредствена последица от издаденото НП, обжалването на което е законово регламентирано и единственият начин за защита на лицето, което твърди, че не е виновно и неговите права са нарушени от административния орган. В този смисъл е и Тълкувателно решение №1/15.03.2017г. по тълкувателно дело № 2/2016г. ОСС на ВАС, с което е прието, че при предявени пред административните съдилища иски по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл.4 от този закон.

От изложеното следва, че искът е основателен. Налице са всички елементи от фактическия състав : незаконосъобразен административен акт, имуществена вреда и причинна връзка. Искът е основателен и по размер. Видно от представения договор за правна помощ по нахд № 267/2019г. по описа на РС Елин Пелин адвокатският хонорар в размер на 400,00 лв. е заплатен в брой. Ответникът оспорва размерът на обезщетението и моли да бъде намален. Съгласно чл.18, ал.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ред. ДВ, бр.84 от 2016г. за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на имуществена санкция възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 300,00 лв. В случая, съгласно посочените разпоредби минималният размер на възнаграждението е 300,00 лв. Предвид фактическата и правна сложност на казуса пред РС Елин Пелин договореният между страните по договора за правна помощ размер на адвокатското възнаграждение не следва да се намалява.

Тъй като присъдената главница е резултат от отмененото като

незаконосъобразно /т. е. унищожавемо/ наказателно постановление, то искането за присъждане на законната лихва върху това обезщетение е основателно. Съгласно т.4 от ТР № 3/ 22.04.2005г. на ВКС по т. гр. дело № 3/ 2004г., ОСГК при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожавемите административни актове, а при нищожните – това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи – от момента на преустановяването им. Съгласно чл.130, ал.2 от Закона за съдебната власт "Тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове." Следователно законна лихва върху претендираното обезщетение е дължима от датата на отмяна на НП, респ. датата, на която е влязло в сила решението на СРС, с което е отменено постановлението. В случая искането за присъждане на законната лихва върху размера на обезщетението за имуществени вреди е от по-късен момент - считано от датата на подаване на исковата молба - 06.11.2020г. до окончателното ѝ заплащане и е основателно.

С нормата на чл.10, ал.3 от ЗОДОВ се урежда отговорността на ответника за разноски в производството по иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Нормата на чл.10, ал.2 и ал.3 от ЗОДОВ урежда изцяло и по изричен начин отговорността на ответника и отговорността на ищеца за разноски и е специална по отношение на чл.78 от ГПК, поради което изключва приложението му. Съгласно чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. След като искът е основателен и претенцията за присъждане на разноски е заявена своевременно ответникът следва да заплати на ищеца сумата 325,00 лв., от които 300,00 лв. за адвокатски хонорар и 25,00 лв. за държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" [населено място] да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], ЕИК[ЕИК], сумата от 400,00 лв., представляваща заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по нахд № 267/2019г. по описа на РС Елин Пелин, с решение, по което е отменено наказателно постановление № 5/15.08.2018г. на директора на Областно пътно управление - С., ведно със законната лихва, считано от 06.11.2020г.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" [населено място] да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], ЕИК[ЕИК], сумата от 325,00 лв., разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

След влизане в сила на настоящото решение да се върне на РС Елин Пелин нахд № 267/2019г. по описа на същия съд, поради отпадналата необходимост.

СЪДИЯ: